

Ei tarvitse luottaa yksinomaan siihen mitä sosialistit sanovat

(Jatkoa viime numeroon.)

Yhdysvaltain hallitus nykyään on erikoisetuista nauttivain ottopolitiikka. Sillä ei salli olevan mitään omaa tahtoa. Sille sanotaan joka käänteessä: "älä tee sitä; siinä sinä sekaannut meidän omaisuusasioihimme." Ja kun me kysymme, että missä se meidän hyvinvointimme on sijoitettuna, niin he sanovat "meillä." Viime vuosina ei Yhdysvaltain hallinto ole johtanut Yhdysvaltain kansaa. Te tiedätte yhtä hyvin sen kuin minäkin — tämä ei ole mikään syytös kehtaan vastaan, vaan yksinkertaisesti tosiasian lausuminen — että kansa on seisonut ulkopuolella.

Yksi ilmeellisimmistä asioista minun mielestäni Amerikassa on tämä: että enemmän kuin sukupolven ajan on sen kausa antanut hallita itseään niiden, joita se ei ole tahtonut hallitsijoihseen. Omituinen piirre Yhdysvaltain kansassa on heidän ääretön kärsivällisyytensä, heidän myönteisyytensä pysyä syrjässä ja nähdä tehtävän sellaista mitä vastaan he ovat äänestäneet eivätkä halua tehtävän, ja kuitenkin eivät kättänsä nosta häiritäksensä mitään hallituksen toimenpiteitä.

Tuskin on sitä paikkaa Yhdysvalloissa, missä ei tiedettäisi, että salaiset yksityiset ja yksityistarkoitukset ovat johtaneet hallitusta. He ovat johtaneet sitä noiden mielenkiintoisten henkilöiden kautta, joita me kutsumme "poliittisiksi boosuksiksi." Boosu ei ole niinpäälä poliitikkoja, kuin hän on erikoisetujen liikeasioitsija poliitikossa. Hän ei ole osallinen, sillä hän on yläpuolella poliitikkoa! Hänen välinsä on selvä toisen boosun kanssa, niin että miten hyvänsä asiat kääntyvätkin niin me (kansa) aina häviämme. Boosut saavat kumpikin tuloja samalta taholta, ja he kuluttavat ne samoihin tarkoituksiin.

Boosut ovat miehiä, jotka ovat salaisten toimenpiteiden avulla kohonneet siihen voimalliseen asemaansa, missä he ovat: miehet joita ei ole koskaan kansan äänestyksellä valittu mitään tekemään: miehiä, joita kansa ei ole pyytänyt hallitustaan hoitamaan, ja he ovat paljoa voimallisemmat nyt kuin olisivat jos heitä olisi nvydetty, niin kauan kuin jätätte heidät sinne missä he nyt ovat; suljettujen ovien taa pitämään salaisia neuvotteluja. He eivät ole poliitikkoja, sillä heillä ei ole mitään poliittikkaa — päitisi yksityispoliittikka yksityisten etujen kohottamiseksi. Boosu ei ole minkään puolueen johtaja. Puolueet eivät pidä kokouksiaan suletuissa takahuoneissa: puolueet eivät suunnittele toimenpiteitä, jotka eivät pääse sanomalehtiin. Puolueet, jos tunnemme niiden äänivoimasta, ovat suuria miesjoukkoja, jotka äänestävät sitä ohjelmaa, jonka nuo boosut suljettujen ovien takana ovat

heille laatineet, siksi, että he eivät voi muuta äänestää, ja joka ohjelma on laadittu edellämaintuneen boosujen keskinäisen ymmärryksen mukaisesti. Boosu on "masiinan" käyttäjä. "Masiina" on osa poliittisesta järjestöstä, joka on otettu joukon käsistä puolueessa ja jota käyttää vaan puolitusinaa miestä. Se on se osa, joka on lakannut olemasta poliittinen ja on kääntynyt tunnottomien liike-etujen asioimiseksi.

Älkää panko tällaisen bisneksen syntejä poliittisten järjestöjen syyksi. Järjestö on laillinen, se on tarpeellinen, se on kunnioitettava, silloin kun se toimii suurten asioiden saavuttamiseksi. Ainoastaan se mies, joka käyttää järjestöä yksityisetujen edistämiseksi on boosu. Aina tulee huomata ero poliittisen johtajan ja boosun välillä. Kunnioitan miestä joka tekee poliittisen järjestön voimakkaaksi ja perinpohjaiseksi, sitä varten, että voi sitä käyttää kansan palvelukseen. Mutta hän ei ole boosu. Boosu on mies joka käyttää tätä erinomaista, avonaista voimaa salaisiin tarkoituksiin.

Yksi pahimpia puolia boosusysteemissä on se, että se toimii salaisesti. Mieluummin eläisin kuninkaan alamaisena, jonka kuitenkin tuntisin, kuin boosun jota en tunne. Boosu on paljoa hirmuisempi hallitsija kuin kuningas, sillä kuningas on näkyväinen hallitsija jota vastoin boosun kädet ovat aina siellä, missä et tiedä niiden olevan.

Soodavesimymälät

(Jatkoa edelliseen numeroon.)

Lääketiede vakuuttaa, että lasten mieliteko soodaveden ja jääkerman perään ei ole ollenkaan vaarallista lasten terveydelle, jos niiden nautinnossa seurataan kohtuutta. Lääkärit vakuuttavat, että jokaisen lapsen elimistö tarvitsee vissin määrän sokeria ja puhtaita hedelmähooppoja. Nämä yhdistettyinä voimaa antaviin maito- ja kerma-aineisiin on löydettyä puhtaasta jääkerma-soodasta.

Mutta toisaalta ovat bakterioologit todistaneet, monien kokeilujen kautta, että jääkermat ja paksut sokerimaiset siirapit, joita käytetään jääkermojen valmistuksessa ja soodavesien valmistuksessa ovat oikeita taudin-basillien pesiä.

Tässä siis on probleemii äitien ratkaistavaksi. Kieltäkökokoonaan lapsilta tuo tärkeä nautinto, vaiko ryhtyä katsomaan, että se aines mitä lapset saavat on puhdasta ja terveellistä. On ihme, etteivät äidit ole jo kauan sitten huomanneet sitä vaaraa, mikä väljyy näissä laitoksissa, niin paljon kuin on asiasta kirjoitettu ja lääkärit varoituksiaan antaneet ja aikoja sitten ovat yleisiltä paikoilta yhteiset juomakupit poistettu sentähden, että ne havaittiin tautien levittäjiksi.

Eikö yhtä vaarallinen ole soodavesilasi, joka hädintuskin virutetaan likavedessä, käsitellään

likasin käsin ja jos pyyhkitään, pyyhkitään likaseen pyyhkeeseen, puhumattakaan väärennyistä marjamehuista j.n.e.

Lääkäri Morton Howell, Daytonissa, Ohiossa, kertoo kuinka hän eräänä aamuna tarkasti erään miehen ja havaitsi että mies sairastaa tarttuvaa kurkkutautiä ja että miehen kurkku ja suu olivat avonaisten päisetäpörien peitossa, joten hän voi tartuttaa taudin siihen mitä ikinä hänen huulensa koskettivat. Lääkäri varotti miestä pysymään huoneissaan ja olemaan varovainen. Kielsi suutelemasta vaimoa ja lapsia ja syömään eri astioista, ettei vaan millään tavalla tartuttaisi tautia toisiin.

Samana päivänä tapasi lääkäri tämän miehen apteekissa juomassa soodavettä. Lääkäri piti silmällä kun myyjä virutti lasin, pyyhki sen huolettomasti ja pisti hyllylle tiskin taakse. Lääkäri meni ja tarkasti tiskin taustan ja näki että lasi oli pesty kylmässä likaisessa vedessä, missä joukko laseja oli sitä ennen virutettu.

Ei mitään varokeinoja ollu käytetty seuraavien janoisten ostajien turvaamiseksi tarttuvia tunteja vastaan. Ja jollei lääkäri olisi tässä tapauksessa sattunut paikalle, olisi varmaan tämä sairas mies käyttämänsä soodavesilasin kautta tartuttanut taudin yhteen tai useampaan henkilöön, jotka hänen jälkeensä olisivat juoneet samasta lasista.

Lääkäri Howell, joka on Ohion valtion terveyslautakunnan jäsen, sanoo, että tämä oli vaan yksi sadoista samanlaisista joka-päiväisistä tapauksista soodavesimymälöissä. Ei ainoatakaan päivää kulu niin ettei joku henkilö joka sairastaa canseriä, keuhkokuutiä, ja muita tarttuvia tunteja, käy janoansa sammuttamassa yleisessä virvokejuomamyymälässä, eikä mitään varokeinoa käytetä taudin levittämisen ehkäisemiseksi, sillä laseja ei puhdisteta mahdollisista taudin basilleistä.

Ohion terveyslautakunta on tehnyt tutkimuksia suurennuslasin eli mikroskoopin avulla ja havainnut, että ei ainoastaan yksi lasi, mutta monia laseja, jotka oli pesty likaisessa kylmässä vedessä, sellaisia, joissa oli kyllin paljon taudin siemeniä saattamaan koko kaupungin väestön sairaaksi. Yhdessä ainoassa lasissa löytyi likakerrostuma, josta löytyi 20,000 mätänevää ihmiskelleä ja kuolleen ihon kappaleita. Ja yhden ainoan tällaisen kappaleen päältä laskettiin sata-viisikymmentä tarttuvan taudin siementä. (Jatk.)

— Kerätessänne tilauksia Toverille ja Toverittarelle voitte toimia paremmin kun pyydätte lähettämään paikakuntanne tilaajaluettelon, josta näette kenelle tulee lehti ja kenelle ei ja kenen tilaus on uudistettava

Uudistakaa tilauksenne ajoissa ettei lakkautusta lehden lähettämisesä tule tapahtumaan!

Kaksi tyttöä

Kuvaus Suomen kaupunkilaiselämästä.

Helmi oli hento nuori tyttönen. Köyhyyden pakottamana oli hänkin kuten niin monet työläisten lapset lähtenyt kodistaan mailmalle leipäänsä ansaitsemaan.

Hän oli lahjakas tyttö, jo lapsesta asti paloi hänen mieleensä toivo päästä kehittymään henkisesti, mutta joka taholta nousi tie pystyyn, vuosi toisensa jälkeen vierähti. Kovan ruumiillisen työn rasittamana hiipui ja sammui Helmin henkinen palo. Työtä oli hän tehnyt aina siitä asti kuin maisti ja kuitenkin ei hän milloinkaan voinut käydä kunnollisesti puettuna. Pieni palkkansa löppyi aina kesken kuin siitä vielä silloin tällöin täytyi lähettää kotia vanhemmille, jotka aina taistelivat nälän kanssa monta suuta kun oli ruokittava.

Oli kirkas syyskuinen päivä, Helmi seisoi ulkona verannalla puhdistellen isäntänsä vaatteita, jotka oli tuotu kesän jälkeä ulos tuuleentumaan. Aurinko paistoi niin herttaisesti lämmittäen syksyistä luontoa. Lähsestä puistikosta kuului leikkivien lasten iloinen hälinä tuulen tanssittaessa kellastuneita lehtiä. Puisto käytävää pitkin kulki väsyneen ja nälkäisen näköinen nainen, katseensa harhahti veltosti etäisyyteen, hän oli kuin unissa kävijä.

Ehdittyään käytävän päähän huomasi hän äkkiä vastakkaisen talon verannalla vaatteita harjaavan tytön. Hänen väsyneet kasvonsa kirkastuivat. Nopein askelin riensi hää kadun yli talon pihaan, kättään heiluttaen huusi hän iloisesti:

— "Hyvää päivää Helmi, sinä olet ollut niin kauvan kadoksissa minulta".

Helmi keskeytti työnsä katsoen alas.

— "Silja, sinäkö se olet? Tule tänne ylös, että näen sinua lähempää. Siitähän on jo koko ijankaikkisuus kuin viimeksi tapasimme".

Tytöt vaihtoivat sydämellisen tervehdyksen, sitte Helmi jatkoi työtään ja Silja kertoi leipähuollistaan. Hän oli halpojen vaatteiden ompelija, saaden palkkaa 1 mk. 75 p. päivältä. Sillä oli vaikea tulla toimeen ja toisinaan hänen täytyikin mennä palvelukseen perheisiin. Voihan silloin edes syödä joskin toisinaan niukasti. Siihen aikaan olivat palvelijattaret Suomessa kuin orjia ja siksi Silja vihasi sitä tointa kuin ruttoa. Viime hädässä hän vasta palvelukseen pyrki, mutta nyt näytti kuin täytyisi hänen nälkään kuolla. Joka paikassa, missä hän kävi työtä kysymässä vastattiin, että palkka on jo otettu.

Helmi kuunteli ystävänsä kertomusta säällillä, hän tunsi tarvetta auttaa Siljaa nyt, sitäkin suuremmalla syyllä, kun hän oli Siljalle velkaa yhden puvun teko-palkan. Se oli ollut maksamatta jo kauan aikaa, eikä hänellä nytäkään ollut rahaa, kestää vielä

(Jatkoa yhdeksännellä sivulla)